

Lieta C-470/04

N

pret

Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo

(Gerechtshof te Arnhem l?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu)

Personu br?va p?rvietošan?s – EKL 18. pants – Br?v?ba veikta uz??m?jdarb?bu – EKL 43. pants – Tiešie nodok?i – B?tisk?s dal?bas kapit?la v?rt?bas nosac?ta pieauguma aplikšana ar nodokli, p?rce?ot nodok?u rezidenci uz citu dal?bvalsti

Sprieduma kopsavilkums

1. *Personu br?va p?rvietošan?s – Br?v?ba veikta uz??m?jdarb?bu – L?guma noteikumi – Piem?rošanas joma*

(EKL 43. pants)

2. *Personu br?va p?rvietošan?s – Br?v?ba veikta uz??m?jdarb?bu – Nodok?u ties?bu akti*

(EKL 43. pants)

3. *Kopienu ties?bas – Indiv?diem pieš?irt?s ties?bas – Dal?bvalsts p?rk?pums*

1. Uz EKL 43. pantu var atsaukties t?ds Kopienu pilsonis, kurš kopš domicila p?rcelšanas dz?vo dal?bvalst? un kuram pieder visas akcijas cit?s dal?bvalst?s dibin?t?s sabiedr?b?s.

(sal. ar 30. punktu un rezolut?v?s da?as 1. punktu)

2. EKL 43. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka ar to nepie?auj to, ka k?da dal?bvalsts izveido kapit?la v?rt?bas pieauguma nodok?a sist?mu gad?jum?, ja nodok?u maks?t?js p?rce? savu domicilu ?rpus š?s dal?bvalsts, ar ko š? nodok?a maks?juma pagarin?juma pieš?iršana ir atkar?ga no garantiju sniegšanas un kura piln?b? ne?em v?r? kapit?la v?rt?bas samazin?jumu, kas var?tu rasties p?c tam, kad ieinteres?t? persona ir p?rc?lusi savu domicilu, un kas nav ?emts v?r? uz?emošaj? dal?bvalst?.

(sal. ar 55. punktu un rezolut?v?s da?as 2. punktu)

3. Š??rslis, kas rodas, p?rk?pjot Kopienu ties?bas, no pras?t?s garantijas sniegšanas, nevar tikt atcelts ar atpaka?ejošu sp?ku tikai ar to, ka tiek atbr?vota š? garantija. Akta, uz kura pamata š? garantija ir atbr?vota, forma nav b?tiska šim nov?rt?jumam. Ja dal?bvalsts paredz kav?juma procentu maksu, atbr?vojot, p?rk?pjot iekš?j?s ties?bas, pras?to garantiju, š?di procenti ir maks?jami ar? tad, ja tiek p?rk?ptas Kopienu ties?bas. Turkl?t iesniedz?jtiesai ir pien?kums nov?rt?t atbilst?gi Tiesas sniegtaj?m ievirz?m un, iev?rojot l?dzv?rt?bas principu un efektivit?tes principu, attiec?g?s dal?bvalsts atbild?bu par rad?to kait?jumu, liekot sniegt š?du garantiju.

(sal. ar 67. punktu un rezolūcijas daļas 3. punktu)

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2006. gada 7. septembrī (*)

Personu brīva pārvietošanās – EKL 18. pants – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – EKL 43. pants – Tiešie nodokļi – Būtiskās daļas kapitāla vārtības nosacīta pieauguma aplikšana ar nodokli, pārceļot nodokļu rezidenci uz citu daļbvalsti

Lieta C-470/04

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Gerechthof te Arnhem* (Nīderlande) iesniedza ar lūgumu, kas pieņemts 2004. gada 27. oktobrī un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 2. novembrī, tiesvedībā

N

pret

Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši R. Šintgens [*R. Schintgen*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] un J. Klučka [*J. Klucka*] (referenti),

ģenerālvokāle J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ģemotvārā apsvērumus, ko sniedza:

- Nīdērdē – P. L. M. van Horkoms [*P. L. M. van Gorkom*], *advocaat*,
 - Nīderlandes valdības vārdē – H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*] un K. A. H. M. ten Dama [*C. A. H. M. ten Dam*], pārstāves,
 - Dānijas valdības vārdē – J. Molde [*J. Molde*], pārstāvis,
 - Vācijās valdības vārdē – V. D. Plesings [*W.-D. Plessing*], pārstāvis,
 - Itālijās valdības vārdē – I. M. Bragulja [*I. M. Braguglia*], pārstāvis, kam palādz Dž. Albencio [*G. Albenzio*], *avvocato dello Stato*,
 - Eiropas Kopienu Komisijas vārdē – R. Liļls [*R. Lya*] un A. Veimārs [*A. Weimar*], pārstāvji,
- noklausģjusies ģenerālvokātes secinģjumus tiesas sādē 2006. gada 30. martģ,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par EKL 18. un 43. panta interpretāciju.
- 2 Šis līgums tika iesniegts tiesvedībā starp *N* un *Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo* (turpmāk tekstā – “inspektors”) par inspektora lēmumu, ar kuru atzīta par nepieņemamu *N* sūdzību par paziņojumu par ienākuma nodokli un sociālās nodrošināšanas iemaksām 1997. gadam.

Atbilstošās tiesību normas

Likums par ienākuma nodokli

- 3 Saskaņā ar 1964. gada Likuma par ienākuma nodokli (*Wet op de inkomstenbelasting*, turpmāk tekstā – “*WIB*”) 3. pantu valsts nodokļu maksātāja nodokli aprēķina no apliekamajiem ienākumiem, kas ietver tostarp saskaņā ar šo likuma 4. pantu ienākumu no būtiskas daļas.
- 4 Saskaņā ar *WIB* 20.a panta 1. punkta b) apakšpunktu peļņa no būtiskas daļas ir peļņas kopējā summa, kas radusies no daļas akciju atsavināšanas. Saskaņā ar šo panta 3. apakšpunktu būtiska daļa ir tad, ja nodokļu maksātājam tieši vai netieši pieder 5 % no sabiedrības kapitāla.
- 5 *WIB* 20.a panta 6. punkta i) apakšpunkts paredz, ka valsts nodokļu maksātāja statusa zaudēšana, kas nav saistīta ar nāvi, ir pielīdzināma akciju atsavināšanai.
- 6 No nosacītas atsavināšanas gūtās peļņas aprēķina nosacījumi ir definēti *WIB* 20.c pantā. Saskaņā ar šo panta 1. punktu peļņa no šādas atsavināšanas parasti ir starpība starp pirkuma un pārdevuma cenu. Saskaņā ar šo panta 4. punktu, ja nav atlīdzības par atsavināšanu vai iegādi, tirgus vērtība ir tā, kas var tikt noteikta daļai atsavināšanas brīdī, kas tiek uzskatīta par atlīdzību. Ja nodokļu maksātājs izveido savu domicilu Nīderlandē, šo pašu panta 7. punkts paredz, ka atsaucēs summa pirkuma cenas vietās vērtspapīru tirgus vērtība dienā, kurā šis nodokļu maksātājs ieceļoja šajā daļabvalstī.
- 7 *WIB* 20.c panta 18. punkts noteic:

“Ar ministra lēmumu nosaka noteikumus par pirkuma cenu gadījumos, kad nodokļu maksātāja pašmērķis ir tādas sabiedrības akcijas, uz kuru attiecas 20.a panta 6. punkta i) apakšpunkts attiecībā uz nodokļu maksātāju iepriekšējais gadis. Ar ministra lēmumu var vienlīdz noteikt noteikumus par nodokļa, kas noteikts, piemērojot 20.a panta 6. punkta i) apakšpunktu vai 49. panta 4. punkta otro teikumu, samazinājumu, ja nodokļu maksātājs atgriežas Nīderlandē mazāk nekā 10 gadus pēc tam, kad pārcēla savu domicilu ārpus Nīderlandes.”

Likums par nodokļu iekasēšanu

8 Nodok?a maks?juma pagarin?jums sakar? ar valsts nodok?u maks?t?ja statusa zaud?šanu, kas nav saist?ts ar n?vi, bija paredz?ts pamata lietas faktisko apst?k?u laik? 1990. gada Likuma par nodok?u iekas?šanu (*Invorderingswet*, turpm?k tekst? – “*IW*”) 25. panta 6. punkt?. Šis noteikums nor?d?ja uz ministra l?mumu, lai paredz?tu noteikumus par maks?juma pagarin?juma pieš?iršanu uz 10 gadiem ar nosac?jumu, ka ir sniegta pietiekama garantija. Š?ds pagarin?jums var?tu beigties, ja it ?paši akcijas, uz kur?m attiecas pagarin?jums, b?tu tikušas atsavin?tas saska?? ar *WIB* 20.a panta 1. punktu vai 6. punkta a)–h) apakšpunktu.

9 Pamata lietas faktisko apst?k?u laik? *IW* 26. panta 2. punkts noteica:

“Ar ministra l?mumu nosaka noteikumus, saska?? ar kuriem nodok?u maks?t?jam var tikt pieš?irts nodok?a samazin?jums, attiec?b? uz kuru ir ticis pieš?irts pagarin?jums, pamatojoties uz 25. panta 6. punktu:

[..]

b) l?dz summai, kas atbilst ?rvalst?s faktiski apliktajam nodoklim, atsavinot akcijas, izmantojot atsavin?šanas priekšroc?bu 25. panta 8. punkta izpratn?, paredzot, ka samazin?juma summa nep?rsniedz nodok?a summu, attiec?b? uz kuru turkl?t tika pieš?irts pagarin?jums;

c) l?dz summai, kas atbilst summai, kas v?l maks?jama p?c 10 gadiem.”

L?mums par Likuma par nodok?u iekas?šanu izpildi

10 1990. gada L?mums par Likuma par nodok?u iekas?šanu izpildi (*Uitvoeringsregeling invorderingswet*, turpm?k tekst? – “*URIW*”) ir it ?paši paredz?ts š? likuma 25. un 26. pant?. Š? l?muma 2. un 4. pants noteic:

“2. pants

1. Nodok?u iekas?t?js ar p?rs?dzamu l?mumu pieš?ir p?c nodok?u maks?t?ja l?guma – ne?emot v?r? procentus – maks?juma pagarin?jumu gad?jumos, ko paredz likuma 25. panta 6. punkt?, ar nosac?jumu, ka tiek sniegta garantija un tiek pie?emti nodok?u iekas?t?ja noteiktie piem?rošanas nosac?jumi.

2. Pagarin?jums tiek pieš?irts attiec?b? uz nodok?a summu, kas maks?jama saska?? ar pe??u, kas ?emta v?r? saska?? ar [...] [*WIB*] 20.a panta 6. punkta i) apakšpunktu, k? ar? attiec?b? uz ar to saist?tajiem procentiem [...].

3. Gad?jum?, ja akcijas, priekšroc?bu akcijas vai kred?tz?mes, uz ko attiecas pagarin?jums, tiek atsavin?tas saska?? ar [...] [*WIB*] 20.a panta pirmo da?u vai sest?s da?as a)–h) apakšpunktu, nodok?u iekas?t?js ar l?mumu, ko var p?rs?dz?t, izbeidz pagarin?jumu attiec?b? uz š?m akcij?m [...].

[..]

4. pants

1. Nodok?u iekas?t?js ar l?mumu, ko var p?rs?dz?t, p?c nodok?u maks?t?ja l?guma pieš?ir ien?kuma nodok?a samazin?jumu l?dz summai, kas paredz?ta iepriekš min?taj? apakšpunkt?, t?dos gad?jumos, kas paredz?ti likuma 26. panta 2. punkt?, ar nosac?jumu, ka attiec?b? uz akciju [nodok?a] atlaide nevar b?t liel?ka par maz?ko no š?d?m summ?m:

1. nodokļa summu, attiecībā uz kuru piešķirts pagarinājums saistībā ar šo akciju [..];
2. nodokļa summu, kas faktiski ir iekasāta valsts, atsavinot šo akciju, no peļņas, kas gūta no atsavināšanas un attiecībā uz kuru ir piešķirts maksājuma pagarinājums saskaņā ar 25. panta 6. punktu [..].”

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

- 11 1997. gada 22. janvārī Npārceļa domicilu no Nderlandes uz Apvienoto Karalisti. Brīdī, kad atstāja Nderlandi, viņš bija viengais akcionārs trijās sabiedrībās ar ierobežotu atbildību, kas dibinātas saskaņā ar Nderlandes tiesību m (*besloten vennootschappen*), kuru faktiski valde no šī paša datuma bija Kirasao (Nderlandes Antiū salas).
- 12 Par 1997. gadu N deklarēja apliekamos ienākumus NLG 15 664 697 apmērā, no kuriem NLG 765 – no privātmājas un NLG 15 663 932 – peļņa no darbības. Nodokļu paziņojums, kas pamatots uz šo deklarāciju, bija par NLG 3 918 275, kam pieskaitīti NLG 228 429 kā procenti.
- 13 Pēc līguma N ieguva pagarinājumu šo summu samaksai. Tomēr saskaņā ar pamata lietas faktisko apstākļu laikā spēkā esošo valsts tiesisko regulējumu šāda pagarinājuma priekšnosacījums bija garantiju sniegšana. Nlīdz ar to iepriekšējā dalībnieka vienam no šīm sabiedrībām.
- 14 Pēc 2004. gada 11. marta sprieduma lietā C-9/02 *de Lasteyrie du Saillant* (*Recueil*, I-2409. lpp.) finanšu valsts sekretārs 2004. gada 13. aprīlī vāstulī puda uzskatu, atbildot uz jautājumiem, ko bija uzdevis Nderlandes parlamenta Otrās palātas biedrs, ka nosacījums par garantijas sniegšanu, lai saņemtu maksājuma pagarinājumu, būtu jāatceļ. Līdz ar to nodokļa iekasātājs paziņoja N, ka N sniegtā garantija varētu tikt uzskatīta par atbrīvotu.
- 15 Kopš 2002. gada N Apvienotajā Karalistē apsaimnieko lauku saimniecību, kurā ir bērņdārs.
- 16 Pamata prāva *Gerechthof te Arnhem* būtībā ir par jautājumu, vai pats princips, ka nodoklis, kas pamatots ar *WIB*, *IW* un *URIW* izveidoto sistēmu, kur darbība, sakarā ar kuru ir jāmaksā nodoklis, ir Nderlandes iedzīvotāja, kam ir būtiska dalība *WIB* 20.a panta 3. punkta izpratnē, domicila pārceļšana uz citu dalībvalsti, ir saderīga ar Kopienu tiesību m.
- 17 Pakārtoti N apstrīd šīs nodokļu sistēmas ieviešanas nosacījumus. It īpaši viņš uzskata, ka pienākums sniegt garantijas, kas viņam bija jāpilda, lai varētu saņemt ar *WIB* noteiktā maksājuma pagarinājumu, ir šķērslis tiesību m, ko tam piešķir Kopienu tiesības. Viņš arī uzskata, ka šis šķērslis nevar tikt atcelts ar atpakaļejošu spēku tikai ar vienkāršu šo garantiju atbrīvojumu, kas noteikts ar finanšu valsts sekretāra rīkojumu.
- 18 Turklāt prasītājs pamata lietā apgalvo, ka Nderlandes tiesiskais regulējums, ar ko paredz izmaksu atlīdzināšanu saskaņā ar pamatlikmi tam, kuram ir labvēlīgs tiesvedības iznākums, ir pretrunā Kopienu tiesību m, jo tiek ierobežota iespēja indivīdiem Nderlandē atsaukties uz Kopienu tiesību m.
- 19 Izskatot pēc būtības problēmu par *WIB*, *IW* un *URIW* paredzētās nodokļu sistēmas saderīgumu ar EKL 18. un 43. pantu, *Gerechtshof te Arnhem* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai dalībvalsts iedzīvotājs, kas pārceļ savu domicilu no šīs dalībvalsts, lai to izveidotu citā dalībvalstī, var [tiesiskajās] attiecībās ar valsti, kuru atstāj, atsaukties uz EKL 18. panta

piemērošanu, pamatojoties tikai uz to, ka nodoklis, par ko lemts sakarā ar tās emigrāciju, ir vai varētu būt šāds valsts atstāšanai?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noraidoša, vai dalībvalsts iedzīvotājs, kas pārcējis savu domicilu no šīs dalībvalsts, lai to izveidotu citā dalībvalstī, var [tiesiskajās] attiecībās ar valsti, kuru atstāj, atsaukties uz EKL 43. panta piemērošanu gadījumā, ja nav uzreiz skaidrs vai ir iespējams, ka viņš šajā citā dalībvalstī veiks tādā ekonomisko darbību, kas ir paredzēta šajā pantā? Lai atbildētu uz iepriekšējo jautājumu, vai ir svarīgi, ka šā darbība tiek īstenota noteiktā termiņā? Ja jā, cik garu termiņu varētu noteikt?

3) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz pirmo vai otro jautājumu – vai EKL 18. pants vai EKL 43. pants nepieļauj attiecīgo Nīderlandes tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru ienākuma nodoklis/nodoklis par sociālās nodrošināšanas maksājumiem var tikt noteikts sakarā ar paredzamo ienākumu gēšanu no būtiskas daļas, pamatojoties tikai ar to, ka Nīderlandes iedzīvotājs, kas izbeidz būt par valsts nodokļu maksātāju, jo pārcējis savu domicilu uz citu dalībvalsti, tiek uzskatīts par tādā, kas ir atsavinājis savas akcijas būtiskā daļā?

4) Pozitīvas atbildes gadījumā uz trešo jautājumu – tādēļ, ka nodokļa maksājuma pagarinājuma piešķiršana ir atkarīga no garantijas sniegšanas, vai aplūkotais šāds valsts atcelts ar atpakaļejošu spēku, atbrūvojot sniegto garantiju? Vai ir arī svarīgi, lai atbildētu uz šo jautājumu, zināt, vai garantija tika atbrūvota, pamatojoties uz likumgu tiesisko regulējumu vai vadlīniju, kas ir vai nav piemērojamas, veicot [noteikumu] ieviešanu? Vai ir svarīgi arī, lai atbildētu uz šo jautājumu, zināt, vai tiek piedāvāta kompensācija par iespējamu kaitējumu, kas nodarīts, sniedzot garantiju?

5) Apstiprinošas atbildes gadījumā uz trešo jautājumu un noraidošas atbildes gadījumā uz ceturto jautājuma pirmo daļu – vai šāds valsts lēmums ar to attaisnots?”

20 Turklāt *Gerechtshof te Arnhem* norāda, ka “attiecībā uz atbildi uz jautājumu par to, vai gadījumā, ja nodokļu maksātāja prasība tiek apmierināta tiesvedībā par Kopienu tiesību pārkāpumu, Nīderlandes tiesāšanas izdevumu atmaksas sistēma (pamatlikmes sistēma) ir pretrunā Kopienas tiesībām, šā tiesa atbalsta jautājumu, ko šajā sakarā Tiesai uzdeva *Gerechtshof te 's Hertogenbosch* lietā [kurā 2005. gada 5. jūlijā tika pieņemts spriedums lietā C-376/03 *D.*, Krājums, I-5821. lpp.]”.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo un otro jautājumu

21 Ar pirmajiem diviem jautājumiem, kas būtu jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, kuri EK līguma noteikumi ir piemērojami tādai lietai kā pamata lieta. Precīzāk, šā tiesa vēlas iegūt skaidrojumu par sakarību un saistību starp Eiropas Savienības pilsoņu pārvietošanas brīvību un uzturēšanās brīvību un brīvību veikt uzņēmējdarbību.

22 Šajā sakarā ir jāatbild, ka EKL 18. pants, kas vispārīgi nosaka Eiropas Savienības pilsoņa tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijās, ir skaidri izteikts EKL 43. pantā (1996. gada 29. februāra spriedums lietā C-193/04 *Skanavi* un *Chryssanthakopoulos*, *Recueil*, I-929. lpp., 22. punkts).

23 Līdz ar to tikai tad, ja EKL 43. pants netiek piemērots attiecībā uz visu situāciju pamata lietā, attiecībā uz EKL 18. pantu ir jānovērtē tas, ko nenosdz EKL 43. pants.

Par EKL 43. panta piemērojumu

- 24 Ir jāpārbauda, vai tikai vieng? šo sabiedr?bu akcion?ra statuss ?auj *N* atsaukties uz EKL 43. pantu.
- 25 N?derlandes vald?ba uzskata, ka runa nav par uz??m?jdarb?bas br?v?bu vai š?das br?v?bas trauc?kli, ja persona, kas uz to atsaucas, ekonomisku darb?bu paties?b? neveic.
- 26 Šaj? sakar? un saska?? ar iedibin?to judikat?ru j?dziens “veikt uz??m?jdarb?bu” EKL 43. panta izpratn? ir ?oti plašs j?dziens, kas netieši paredz iesp?ju Kopien? pilso?iem stabili un turpin?ti piedal?ties dal?bvalsts, kas nav to izcelsmes valsts, ekonomiskaj? dz?v? (1995. gada 30. novembra spriedums liet? C?55/94 *Gebhard, Recueil*, I?4165. lpp., 25. punkts). Prec?z?k, Tiesa ir nospriedusi, ka dal?ba, kas atbilst 100 % sabiedr?bas kapit?la, kuras valde atrodas cit? dal?bvalst?, kas nav š?s dal?bas ?pašnieka past?v?g?s dz?vesvietas valsts, neapšaub?mi iek?auj šo nodok?u maks?t?ju L?guma noteikumu par ties?b?m veikt uz??m?jdarb?bu piem?rošanas jom? (skat. 2000. gada 13. apr??a spriedumu liet? C?251/98 *Baars, Recueil*, I?2787. lpp., 21. punkts).
- 27 Uz br?v?bu veikt uz??m?jdarb?bu var atsaukties ar? Kopien? pilsonis, kurš dz?vo dal?bvalst? un kuram k?d? cit? dal?bvalst? dibin?t? sabiedr?b? pieder da?as, kas tam pieš?ir noteiktu ietekmi uz š?s sabiedr?bas l?mumiem, kas ?auj tam kontrol?t sabiedr?bas darb?bas, kas vienm?r ir t? gad?jum?, ja tam pieder 100 % akciju (skat. šaj? sakar? iepriekš min?to spriedumu liet? *Baars*, 22. un 26. punkts).
- 28 Ir j?konstat?, ka pamata pr?vas pamat? esoš? situ?cija ir t?da – Kopien? pilsonis kopš domicila p?rcelšanas dz?vo cit? dal?bvalst? un vi?am pieder visas akcijas cit? dal?bvalst? dibin?t?s sabiedr?b?s. No t? izriet, ka kopš š?s p?rcelšan?s uz *N* situ?ciju attiecas EKL 43. panta piem?rošanas joma (skat. šaj? sakar? 2006. gada 21. febru?ra spriedumu lieta C?152/03 *Ritter-Coulais*, Kr?jums, I?1711. lpp., 32. punkts).
- 29 Šajos apst?k?os nav jāpārbauda EKL 18. panta piemērojuma.
- 30 L?dz ar to uz pirmajiem diviem jaut?jumiem ir jāatbild, ka uz EKL 43. pantu var atsaukties t?ds Kopien? pilsonis k? pras?t?js pamata liet?, kurš kopš domicila p?rcelšanas dz?vo dal?bvalst? un kuram pieder visas akcijas cit?s dal?bvalst?s dibin?t?s sabiedr?b?s.
- Par trešo un piekto jaut?jumu*
- 31 Ar trešo un piekto jaut?jumu, kas ar? b?tu jāizskata kop?, iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai EKL 43. pants ir jāinterpret? t?d?j?di, ka ar to nepie?auj, ka k?da dal?bvalsts izveido kapit?la v?rt?bas pieauguma nodok?a sist?mu, ja tiek p?rcelts nodok?u maks?t?ja nodok?u maks?šanas domicils ?rpus š?s dal?bvalsts, k? tas ir pamata liet?.
- 32 N?derlandes nodok?u ties?bas paredz?ja pamata lietas faktisko apst?k?u laik? aplik? ar nodokli sl?ptu kapit?la v?rt?bas pieaugumu dal?b? sabiedr?b?s, aplikšanas ar nodokli priekšnosac?jumam esot nodok?u maks?t?ja, b?tisku da?u tur?t?ja sabiedr?b?, domicila p?rcelšanai ?rpus N?derlandes.
- 33 Šaj? sakar? ir jāatceras, ka atbilstoši past?v?gajai judikat?rai, lai gan tieš? aplikšana ar nodok?iem ir dal?bvalstu kompetenc?, t?m š? kompetence tom?r ir j??steno, iev?rojot Kopien? ties?bas (iepriekš min?tais spriedums liet? *deLasteyrie du Saillant*, 44. punkts, un 2005. gada 13. decembra spriedums liet? C?446/03 *Marks&Spencer*, Kr?jums, I?10837. lpp., 29. punkts).

34 Nav str?da par to, ka, pat ja sist?ma, ko pamata lietas faktisko apst?k?u laik? izveidoja ar *WIB, IW* un *URIW*, neaizliedz N?derlandes nodok?u maks?t?jam izmantot ties?bas veikt uz??m?jdarb?bu, tom?r savas prevent?v?s iedarb?bas d?? t? var ierobežot ties?bu izmantošanu.

35 P?c analo?ijas ar to, k? Tiesa jau ir nol?musi attiec?b? uz l?dz?gu sist?mu (iepriekš min?tais spriedums liet? *de Lasteyrie du Saillant*, 46. punkts), attiec?b? uz nodok?u maks?t?ju, kurš v?las p?rcelt savu domicilu ?rpus N?derlandes teritorijas, izmantojot ties?bas, ko tam nodrošina EKL 43. pants, pamata pr?vas faktisko apst?k?u laik? bija nelabv?l?ga attieksme, sal?dzinot ar personu, kas saglab?ja dz?vesvietu N?derland?. Tikai sakar? ar p?rcelšanas faktu šis nodok?u maks?t?js k?uva par v?l ne?stenotu ien?kumu un ien?kumu, ko vi?am l?dz ar to nebija, par?dnieku, kam?r, ja vi?š v?l arvien turpin?tu dz?vot N?derland?, kapit?la v?rt?bas pieaugumu apliktu ar nodokli tikai tad ja un cik?l tas b?tu realiz?ts. Š?da atš?ir?ga attieksme var?ja rad?t nev?l?šanos ieinteres?tajai personai p?rcelt domicilu ?rpus N?derlandes.

36 Sl?pt? kapit?la v?rt?bas pieauguma no dal?bas sabiedr?b?s nodok?a sist?mas nosac?jumu p?rbaude apstiprina šo secin?jumu. Vispirms, lai gan b?tu iesp?jams sa?emt maks?juma pagarin?jumu, tas nenotiek autom?tiski, bet saska?? ar nosac?jumiem, tostarp sniegtot garantijas. Garantij?m paš?m par sevi ir ierobežojoša iedarb?ba, jo t?s liedz nodok?u maks?t?jam izmantot ?pašumu, kas ir sniegts k? garantija (šaj? sakar? skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *de Lasteyrie du Saillant*, 47. punkts).

37 L?dz ar to v?rt?bas pazemin?šan?s p?c domicila p?rcelšanas netika ?emta v?r?, lai samazin?tu nodok?u par?du pamata pr?vas faktisko apst?k?u laik?. Š?s p?rcelšanas br?d? noteiktais nodoklis par nerealiz?to kapit?la v?rt?bas pieaugumu, kas ir maks?jams, ja notiek turpm?ka attiec?go v?rtspap?ru atsavin?šana, kopsakar? ar maks?juma pagarin?jumu var p?rsniegt to, kas nodok?u maks?t?jam b?tu bijis j?maks?, ja atsavin?šana b?tu tikusi veikta taj? paš? dien? bez nodok?u maks?t?ja domicila p?rcelšanas ?rpus N?derlandes. Š?d? gad?jum? ien?kuma nodoklis tiktu apr??in?ts, pamatojoties uz atsavin?šanas br?d? patiesi ?stenoto kapit?la v?rt?bas pieaugumu, kas var?tu b?t maz?ks vai neb?t visp?r.

38 Visbeidzot, k? ar? izriet no ?ener?ladvok?tes secin?jumiem t?s secin?jumu 79. punkt?, pras?t? nodok?u deklar?cija, p?rce?ot domicilu ?rpus N?derlandes, ir papildu formalit?te, kas var?tu trauc?t tam, ka ieinteres?t? persona dodas prom, un kas tiek piem?rota nodok?u maks?tajiem, kuri turpina dz?vot šaj? dal?bvalst?, tikai tad, kad tie faktiski atsavina savas da?as.

39 Š?dos apst?k?os attiec?gais nodok?a rež?ms var trauc?t izmantot br?v?bu veikt uz??m?jdarb?bu.

40 Tom?r no iedibin?t?s judikat?ras izriet, ka valsts pas?kumi, kas var apgr?tin?t vai padar?t par maz?k pievilc?gu L?gumu? garant?to pamatbr?v?bu izmantošanu, var tom?r tikt pie?auti ar nosac?jumu, ka tiem ir visp?r?ju interešu m?r?is, ka tie ir atbilstoši, lai nodrošin?tu t? ?stenošanu, un ka tie nep?rsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu iecer?to m?r?i (šaj? sakar? skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *de Lasteyrie du Saillant*, 49. punkts).

41 Attiec?b? vispirms uz nosac?jumu par visp?r?ju interešu m?r?a apmierin?šanu un iesp?ju to sasniegt ar attiec?go nodok?u rež?mu iesniedz?jtiesa konstat?, ka, ?emot v?r? to pie?emšanas apst?k?us, valsts noteikumi princip? cenšas tostarp nodrošin?t pilnvaru apliktu ar nodokli kapit?la v?rt?bas pieaugumu no dal?bas sabiedr?b?s sadali starp dal?bvalst?m. K? uzskata N?derlandes vald?ba, š? tiesisk? regul?juma m?r?is vienl?dz ir kav?t nodok?u divk?ršu uzlikšanu.

42 Ir j?atg?dina, pirmk?rt, ka pilnvaru apliktu ar nodok?iem sadal?jums starp dal?bvalst?m ir Tiesas atz?ts le?it?ms m?r?is (skat. šaj? sakar? iepriekš min?to spriedumu liet? *Marks&Spencer*,

45. punkts). Otrk?rt, saska?? ar EKL 293. pantu dal?bvalstis, ja ir nepieciešam?ba, savstarp?ji vienojas, lai nodrošin?tu par labu saviem pilso?iem nodok?u dubult?s uzlikšanas nov?ršanu Kopienas iekšien?.

43 Tom?r, abstrah?joties no Konvencijas 90/436/EEK par nodok?u dubult?s uzlikšanas nov?ršanu, kori??jot saist?to uz??mumu ien?kumus (OV 1990, L 225, 10. lpp.), Kopien? nav pie?emts neviens unific?šanas vai saska?ošanas pas?kums, lai nov?rstu nodok?u dubulto uzlikšanu, un dal?bvalstis atbilstoši EKL 293. pantam šaj? sakar? nav nosl?gušas nevienu daudzpus?ju konvenciju (šaj? sakar? skat. 1998. gada 12. maija spriedumu liet? C?336/96 *Gilly, Recueil*, l?2793. lpp., 23. punkts, un iepriekš min?to spriedumu liet? *D.*, 50. punkts).

44 Tieši šaj? kontekst? Tiesa nosprieda, ka, ja nav unific?šanas vai saska?ošanas pas?kumu Kopien?, dal?bvalstis saglab? kompetenci l?gumu vai vienpus?j? ce?? defin?t to pilnvaras nodok?u aplikšan?, it ?paši ?emot v?r? nodok?u dubult?s uzlikšanas nov?ršanu (iepriekš min?tais spriedums liet? *Gilly*, 24. un 30. punkts; 1999. gada 21. septembra spriedums liet? C?307/97 *Saint-Gobain ZN, Recueil*, l?6161. lpp., 57. punkts; 2002. gada 12. decembra spriedums liet? C?385/00 *De Groot, Recueil*, l?11819. lpp., 93. punkts, un 2006. gada 23. febru?ra spriedums liet? C?513/03 *van Hilten-van der Heijden, Kr?jums*, l?1957. lpp., 47. un 48. punkts).

45 Šaj? sakar? nav nesapr?t?gi dal?bvalst?m vad?ties no starptautisk?s prakses un it ?paši no Ekonomisk?s sadarb?bas un att?st?bas organiz?cijas (ESAO) konvenciju mode?iem (skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *Gilly*, 31. punkts, un *van Hilten-van der Heijden*, 48. punkts).

46 Pe??a, kas g?ta, atsavinot ?pašumu, tiek aplikta ar nodokli saska?? ar ESAO konvencijas mode?a par ien?kumiem un pe??u 13. panta 5. punktu, it ?paši t?s 2005. gada redakcij?, l?gumsl?dz?j? valst?, kur atsavin?t?js dz?vo. K? to uzsver ?ener?ladvok?te secin?jumu 96. un 97. punkt?, tieši saska?? ar šo nodok?u teritorialit?tes principu, kas ir saist?ts ar pagaidu elementu, proti, uztur?šanas valsts teritorij? laikposm?, kad radusies ar nodokli aplikam? pe??a, attiec?gie valsts noteikumi paredz N?derland? re?istr?t? kapit?la v?rt?bas pieauguma nodok?a apr??in?šanu, kura summa ir noteikta attiec?g? nodok?u maks?t?ja emigr?cijas br?d? un kura samaksa ir atcelta l?dz faktiskai v?rtspap?ru atsavin?šanai.

47 No t? izriet, pirmk?rt, ka attiec?gajam pas?kumam pamata liet? ir visp?r?ju interešu m?r?is un ka, otrk?rt, tas ir atbilst?gs, lai nodrošin?tu š? m?r?a ?stenošanu.

48 Visbeidzot ir j?p?rbauda, vai t?ds pas?kums k? pamata pr?vas pamat? nep?rsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu t? m?r?i.

49 Lai gan š? sprieduma 38. punkt? ir konstat?ts, ka nodok?u deklar?cija, kas tiek pras?ta, p?rce?ot domicilu, kas nepieciešama, lai apr??in?tu ien?kuma nodokli, ir administrat?va formalit?te, kas var?tu apgr?tin?t vai padar?t par maz?k pievilc?gu L?gum? garant?to pamatbr?v?bu izmantošanu, t? tom?r nav uzskat?ma par nesam?r?gu, ?emot v?r? le?it?mo m?r?i sadal?t aplikšanas ar nodok?iem pilnvaras, it ?paši ar m?r?i nov?rst nodok?u dubulto uzlikšanu dal?bvalstu starp?.

50 Lai gan ir iesp?jams noteikt da?u no nodok?a, kas pien?kas izcelsmes valstij, v?l?k, v?rtspap?ru faktisk?s atsavin?šanas dien?, tas nemazin?tu š?da nodok?u maks?t?ja pien?kumus. Papildus nodok?u deklar?cijai, t?dai k? t?, kas ir j?iesniedz kompetentaj?m N?derlandes iest?d?m dal?bas atsavin?šanas br?d?, nodok?u maks?t?jam ir j?saglab? visi attaisnojošie dokumenti, p?c kuriem noteikt da?u tirgus cenu domicila p?rcelšanas br?d?, k? ar? attiec?b? uz iesp?jam?m atskait?m?m izmaks?m.

51 Savuk?rt attiec?b? uz pien?kumu sniegt garantijas, kas nepieciešamas, lai pieš?irtu parasti

maksājumu nodokļa maksājuma pagarinājumu, pat ja tas bez šaubām atvieglo šo nodokļa iekasšanu no rīcībnieka, tas pārsniedz to, kas ir noteikti nepieciešams, lai nodrošinātu šāda ar teritorialitātes principu pamatota nodokļu režīma funkcionēšanu un iedarbīgumu. Pastāv pamatbrīvības mazāk ierobežojoši pasākumi.

52 Kā arī izriet no ģenerālvokāles secinājumu 113. punkta, Kopienų likumdevējs ir jau veicis saskaņošanas pasākumus, kam būtībā ir tās pats mērķis. Konkrēti, Padomes 1977. gada 19. decembra Direktīva 77/799/EEK par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo un netiešo nodokļu jomā, noteiktiem akcīzes nodokļiem un apdrošināšanas prēmiju aplikšanu ar nodokļiem (OV L 336, 15. lpp.), kas grozīta ar Padomes 2004. gada 16. novembra Direktīvu 2004/106/EK (OV L 359, 30. lpp.), kas ļauj dalībvalstij lūgt citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm visa veida informāciju, kas tai ļauj pareizi noteikt ienākuma nodokļus (1999. gada 28. oktobra spriedums lietā C-55/98 *Vestergaard, Recueil*, l. 7641. lpp., 26. punkts, un 2003. gada 26. jūnija spriedums lietā C-442/01 *Skandia un Ramstedt, Recueil*, l. 6817. lpp., 42. punkts).

53 Turklāt Padomes 1976. gada 15. marta Direktīva 76/308/EEK par savstarpēju palīdzību tūdu prasījumu piedziņai, kas radušies no darbības, kuras ir daļa no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda finansēšanas sistēmas, kā arī lauksaimniecības un muitas nodokļu piedziņai (OV L 73, 18. lpp.), kas grozīta ar Padomes 2001. gada 15. jūnija Direktīvu 2001/44/EK (OV L 175, 17. lpp.), paredz, ka dalībvalsts var lūgt citas dalībvalsts palīdzību noteiktu nodokļu, tostarp ienākuma nodokļa un peļņas nodokļa, prasījumu piedziņai.

54 Visbeidzot šajā kontekstā par saderīgu ir atzīstama, ģemot vērā tās mērķi, tūda ienākumu no vārtspārņiem nodokļa piedziņas sistēma, kas pilnībā ģem vērā kapitāla vārtības samazinājumu, kas var rasties pāc attiecīgā nodokļu maksātāja domicila pārcelšanas, ja vien šāds samazinājums nav jau ģemts vērā uzēmošajā dalībvalstī.

55 Lūdz arī to uz trešo un piekto jautājumu ir jāatbild, ka EKL 43. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to nepieļauj to, ka kāda dalībvalsts izveido kapitāla vārtības pieauguma nodokļa sistēmu gadījumā, ja nodokļu maksātājs pārcē savu domicilu ārpus šīs dalībvalsts kā pamata lietā, ar ko šis nodokļa maksājuma pagarinājuma piešķiršana ir atkarīga no garantiju sniegšanas un kura pilnībā neģem vērā kapitāla vārtības samazinājumu, kas var tū rasties pāc tam, kad ieinteresētā persona ir pārcēlusi savu domicilu, un kas nav ģemts vērā uzēmošajā dalībvalstī.

Par ceturto jautājumu

56 Ar ceturto jautājumu iesniedzātjiesa būtībā jautā, vai garantijas atbrīvošana, kas iesniegta, lai saēmtu vārtspārņu vārtības pieauguma nodokļa maksājuma pagarinājumu, noved tādā situācijā kā pamata lietā pie tā, ka ar atpakaējošu spēku tiek atcelti jebkādi šārrēģi. Tā turklāt jautā, vai dokumenta, uz kura pamata garantijas tika atbrīvotas, forma jebkādi ietekmē novārtējumu. Visbeidzot tū vālas zināt, vai pienākas kompensācija par iespējami radēto kaitējumu.

57 Kā to norāda ģenerālvokāle secinājumu 128. punktā, garantiju sniegšana, vispārgi ģemot, ir saistīta ar izmaksām. It pāši sabiedrības daēu iēģēlāšana var mazināt tās pāšņieka maksāspājas ticāmību, uz ko tādā gadījumā attiecas mazāk izdevģi kredēta nosacģjumi. Tādējādi šādas sekas nevar tikt atlādzinātas tikai ar garantijas atbrīvošanu.

58 Turklāt nav strēda par to, ka jautājumam par akta, pamatojoties uz kuru šis garantija ir atbrīvota, formu nav nekādas nozģmes šajā sakarā.

59 Attiecībā uz iespēģju saēmt kompensāciju par nodarēto kaitējumu, kas saistģts ar garantijas sniegšanu, lai varētu saēmt attiecģģ nodokļa maksājuma pagarinājumu, ir jāatbild, ka dalībvalstu tiesu pienākums ir, piemārojot EKL 10. pantā izteikto sadarbģbas principu,

nodrošināt tiesisko aizsardzību, kas ir individuāliem no Kopienu tiesību tiesību iedarbības. Ja nav Kopienu tiesiskā regulējuma šajā jautājumā, katras dalībvalsts tiesiskajā kārtībā ir jānosaka kompetentās tiesas un jāneregulē procesuālā kārtība prasībām, kas paredzētas, lai nodrošinātu tiesības, kas individuāliem ir no Kopienu tiesību tiesību iedarbības. Tomēr šī kārtība nedrīkst būt nelabvēlīgā nekā tā, kas attiecas uz iekšējā rakstura līdzīgām prasībām (līdzvērtības princips), ne arī padarīt par neiespējamu vai pārmerīgi apgrūtināt to tiesību izmantošanu, ko piešķir Kopienu tiesību sistēma (efektivitātes princips) (šajā sakarā skat. 1976. gada 16. decembra spriedumu lietā 33/76 *Rewe*, *Recueil*, 1989. lpp., 5. punkts; 1995. gada 14. decembra spriedumu lietā C-312/93 *Peterbroeck*, *Recueil*, l. 4599. lpp., 12. punkts, un 2001. gada 8. marta spriedumu apvienotajās lietās C-397/98 un C-410/98 *Metallgesellschaft u.c.*, *Recueil*, l. 1727. lpp.).

60 Turklāt Tiesa jau ir nospriedusi, ka valsts tiesību ir jāneregulē, ievērojot iepriekš minētos principus, visi papildu jautājumi, kas saistīti ar nepamatoti iekasētiem maksājumiem, tiem kā iespējamo procentu samaksa, tajā skaitā dienu, sēkot no kuras tie ir aprēķināmi, un to likmi (1976. gada 21. maija spriedums lietā 26/74 *Roquette frères*/Komisija, *Recueil*, 677. lpp., 11. un 12. punkts; 1980. gada 12. jūnija spriedums lietā 130/79 *Express Dairy Foods*, *Recueil*, 1887. lpp., 16. un 17. punkts, kā arī iepriekš minētais spriedums lietā *Metallgesellschaft u.c.*, 86. punkts).

61 Citā dēļ nav arī gadījums ar līgumu samaksēt nokavējuma procentus, kas paredzēti, lai segtu iespējamo izmaksas saistībā ar garantiju sniegšanu, ņemot vērā līdzību, kas pastāv starp nepamatoti iekasētu nodokļu atlīdzināšanu un garantijas, kas pieprasīta, pārķēpjot Kopienu tiesības, atbrīvojumu.

62 Turklāt kaitējums, kas nodarīts, sniedzot garantiju, kas pieprasīta, pārķēpjot Kopienu tiesības, var radīt dalībvalsts, apstrādātā pasākuma autores, atbildību.

63 Attiecībā uz nosacījumiem, kuros dalībvalstij ir pienākums atlīdzināt kaitējumu, kas ir nodarīts individuāliem, pārķēpjot Kopienu tiesības, par ko tā var būt atbildīga, no Tiesas judikatūras izriet, ka to ir trīs, proti, ka pārķēpīto tiesību normas mērķis ir piešķirt tiesības individuāliem, ka pārķēpums ir pietiekami būtisks un ka pastāv tieša cēloņsakarība starp valsts pienākuma pārķēpumu un cietušajam personam nodarīto kaitējumu. Šo apstākļu novērtējums ir atkarīgs no katra veida situācijās (1996. gada 5. marta spriedums apvienotajās lietās C-46/93 un C-48/93 *Brasserie de pêcheur* un *Factortame*, *Recueil*, l. 1029. lpp., 51. punkts; 1996. gada 8. oktobra spriedums apvienotajās lietās C-178/94, C-179/04 un no C-188/94 līdz C-190/94 *Dillenkofer u.c.*, *Recueil*, l. 4845. lpp., 21. punkts, un 2000. gada 4. jūlija spriedums lietā C-424/97 *Haim*, *Recueil*, l. 5123. lpp., 36. punkts).

64 Attiecībā uz itāļiem uz otro jautājumu Tiesa jau ir nospriedusi, ka, pirmkārt, Kopienu tiesību pārķēpums ir pietiekami būtisks, ja dalībvalsts, ņemot vērā savas normatīvās pilnvaras, acīmredzami un nozīmīgi ir pārķēpusi ierobežojumus savu pilnvaru izmantošanai (skat. iepriekš minētos spriedumus lietās *Brasserie de pêcheur* un *Factortame*, 55. punkts, un *Dillenkofer u.c.*, 25. punkts), un ka, otrkārt, ja dalībvalstij brīdī, kad tā ir veikusi pārķēpumu, ir tikai vērā ņemami ierobežota rīcības brīvība vai pat tās nav, ar vienkāršu Kopienu tiesību pārķēpumu var pietikt, lai konstatētu pietiekami būtisku pārķēpumu (1996. gada 23. maija spriedums lietā C-5/94 *Hedley Lomas*, *Recueil*, l. 2553. lpp., 28. punkts).

65 Lai noteiktu, vai Kopienu tiesību pārķēpums ir pietiekami būtisks, valsts tiesai, kurai iesniegta prasība par kompensāciju, ir jāņem vērā visi faktori, kas raksturo tās izskatāmo situāciju. Šo faktoru starpā ir itāļiem pārķēpīto noteikuma skaidrības un precizitātes pakāpe, veiktais pienākumu neizpildes un nodarītā kaitējuma tūlītš vai netūlītš raksturs, iespējamo kādas tiesību piemērošanai attaisnojuma vai neattaisnojuma, apstākļi, ka Kopienu iestādes nostāja varēja veicināt Kopienu tiesību pārķēpuma pretēja valsts pasākuma vai prakses pieņemšanu vai uzturēšanu

(skat. iepriekš minētos spriedumus lietās *Brasserie de pêcheur* un *Factortame*, 56. punkts, un *Haim*, 43. punkts).

66 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka attiecīgā Kopienā tiesību noteikumi ir Līguma noteikumi, kas bija spēkā un tieši piemērojami vēl pirms pamata lietas faktiskajiem apstākļiem. Līdz ar to laikā, kad attiecīgā nodokļu sistēma stājās spēkā, proti, 1997. gada 1. janvārī, Tiesa nebija vēl pieņēmusi iepriekš minēto spriedumu lietā *de Lasteyrie du Saillant*, kurā tās pirmo reizi nosprieda, ka pienākums iesniegt garantijas, lai saņemtu vērtspapīru vērtības pieauguma nodokļa maksājuma pagarinājumu, kas vairākos aspektos ir analogs pamata lietai esošajam, ir pretrunā brīvībai veikt uzņēmējdarbību.

67 Līdz ar to uz ceturto jautājumu ir jāatbild, ka šā rīslis, kas rodas no pārskatītajiem Kopienā tiesības, prasītājs garantijas sniegšanas, nevar tikt atcelts ar atpakaļejošu spēku tikai ar to, ka tiek atbrīvota šā garantija. Akta, uz kura pamata šā garantija ir atbrīvota, forma nav būtiska šim novērtējumam. Ja dalībvalsts paredz kādā juma procentu maksu, atbrīvojot, pārskatītajiem iekšējās tiesības, prasītājam garantiju, šādi procenti ir maksājami arī tad, ja tiek pārskatītas Kopienā tiesības. Turklāt iesniedzējtiesai ir pienākums novērtēt atbilstīgi Tiesas sniegtajam ievirzēm un ievērojot līdzvērtības principu un efektivitātes principu, attiecīgās dalībvalsts atbildību par radīto kaitējumu, liekot sniegt šādu garantiju.

Par izdevumu atlīdzināšanai piemērojamo režīmu

68 Lai gan iesniedzējtiesas Izmuma rezolūcijā daļēji ir norādīti tikai pieci iepriekš aplūkoti jautājumi, no Līguma, kurā ir atsauce uz spriedumu lietā *D.*, šā ietvaros, ka iesniedzējtiesa būtībā vēl lasīgo skaidrojumu par Nīderlandes noteikumu, kas piemērojami izdevumu atmaksai, saderīgumu ar Kopienā tiesībām. Šajā lietā tas ir viens no jautājumiem, ar ko iesniedzējtiesa saskaras pamata prāvā.

69 Tomēr no pastāvīgās judikatūras izriet, ka nepieciešamā sniegt Kopienā tiesību interpretāciju, kas būtu noderīga valsts tiesai, prasa, lai valsts tiesa definētu uzdoto jautājumu faktiskos un tiesiskos apstākļus vai lai tā vismaz izskaidrotu faktiskos pieņēmumus, uz ko pamatoti šie jautājumi (skat. it īpaši 1993. gada 26. janvārī spriedumu apvienotajās lietās no C-320/90 līdz C-322/90 *Telemarsicabruzzo* u.c., *Recueil*, I-393. lpp., 6. un 7. punkts; 1999. gada 21. septembra spriedumu lietā C-67/96 *Albany*, *Recueil*, I-5751. lpp., 39. punkts, un 2000. gada 13. aprīlī spriedumu lietā C-176/96 *Lehtonen* un *Castors Braine*, *Recueil*, I-2681. lpp., 22. punkts).

70 Iesniedzējtiesu Izmumos sniegtajai informācijai ne tikai ir jāaizsargā Tiesai sniegt noderīgas atbildes, bet tai ir arī jānodrošina dalībvalstu valdībām un citām ieinteresētajām pusēm iesniegt apsvērumus atbilstīgi Eiropas Kopienā Tiesas Statūtu 23. pantam. Tiesai ir jāraugās, lai šā iespēja tiktu nodrošināta, ņemot vērā faktu, ka saskaņā ar iepriekš minēto noteikumu tikai iesniedzējtiesu Izmumi tiek paziņoti ieinteresētajām pusēm (skat. it īpaši 1995. gada 23. marta rīkojumu lietā C-458/93 *Saddik*, *Recueil*, I-511. lpp., 13. punkts; kā arī iepriekš minētos spriedumus lietā *Albany*, 40. punkts, un lietā *Lehtonen* un *Castors Braine*, 23. punkts).

71 Ir jākonstatē, ka attiecībā uz sistēmu, kas tiek piemērota izdevumu atmaksai, šie nosacījumi nav ievēroti.

72 Šajos apstākļos jautājums par šo sistēmu ir nepieņemams.

Par tiesāšanās izdevumiem

73 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata prāvā šā tiesvedība ir stadijā procesā, kuru izskata

iesniedz?jtiesa, un t? lem? par ties?šan?s izdevumiem. Ties?šan?s izdevumi, kas radušies saist?b? ar apsv?rumu iesniegšanu Tiesai, iz?emot tos, kuri radušies min?tajiem lietās dal?bniekiem, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (otr? pal?ta) nospriež:

- 1) **uz EKL 43. pantu var atsaukties t?ds Kopienu pilsonis k? pras?t?js pamata liet?, kurš kopš domicila p?rcelšanas dz?vo dal?bvalst? un kuram pieder visas akcijas cit?s dal?bvalst?s dibin?t?s sabiedr?b?s;**
- 2) **EKL 43. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka ar to nepie?auj to, ka k?da dal?bvalsts izveido kapit?la v?rt?bas pieauguma nodok?a sist?mu gad?jum?, ja nodok?u maks?t?js p?rce? savu domicilu ?rpus š?s dal?bvalsts k? pamata liet?, ar ko š? nodok?a maks?juma pagarin?juma pieš?iršana ir atkar?ga no garantiju sniegšanas un kura piln?b? ne?em v?r? kapit?la v?rt?bas samazin?jumu, kas var?tu rasties p?c tam, kad ieinteres?t? persona ir p?rc?lusi savu domicilu, un kas nav ?emts v?r? uz?emošaj? dal?bvalst?;**
- 3) **š??rslis, kas rodas, p?rk?pjot Kopienu ties?bas, no pras?t?s garantijas sniegšanas, nevar tikt atcelts ar atpaka?ejošu sp?ku tikai ar to, ka tiek atbr?vota š? garantija. Akta, uz kura pamata š? garantija ir atbr?vota, forma nav b?tiska šim nov?rt?jumam. Ja dal?bvalsts paredz kav?juma procentu maksu, atbr?vot, p?rk?pjot iekš?j?s ties?bas, pras?to garantiju, š?di procenti ir maks?jami ar? tad, ja tiek p?rk?ptas Kopienu ties?bas. Turkl?t iesniedz?jtiesai ir pien?kums nov?rt?t atbilst?gi Tiesas sniegtaj?m ievirz?m un, iev?rojot l?dzv?rt?bas principu un efektivit?tes principu, attiec?g?s dal?bvalsts atbild?bu par rad?to kait?jumu, liekot sniegt š?du garantiju.**

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – holandiešu.